

ಈ ಜೀವನಿಗಂತೂ ಆಗಮಜ್ಞಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಿದೆ, ಆಗಮ ಜ್ಞಾನವಾಗುವುದರಿಂದ ತತ್ತ್ವಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ತತ್ತ್ವಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಸಂಯಮಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಆ ಆಗಮದಿಂದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತದೆ; ಆಗ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಮೋಕ್ಷದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ,

ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಂಗಗಳಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನವೊಂದನ್ನೂಳಿದು ಇನ್ನಾವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಂಗವು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದಿಂದಲಾದರೂ ಆಗಮದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದುವುದು, ಕೇಳುವುದು, ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಂತೂ ತುಂಬ ಸುಲಭವಿದೆ, ಯಾವುದೇ ವ್ಯಾಕರಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಸಾಧನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ; ಅದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮದು ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವದು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೋಕ್ಷನಾರ್ಗಪ್ರಕಾಶಕನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೀತಬಂಧ ಪ್ರರೂಪಣೆಯೆಂಬ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧಿಕಾರವು ಸಮಾಪ್ತವಾಯಿತು.

ಎರಡನೆಯ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಸಾರ ಅವಸ್ಥೆಯ ಸ್ವರೂಪ

ಮಿಥ್ಯಾಭಾವದಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸುವಾ ನಿಜಭಾವ |
ಅದುವೆ ಇರಲಿ ಸದಾ ಜಯವಂತ ಇದುವೆ ನೋಕ್ಷ ಉಪಾಯ ||

ಈಗ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ-
ವುದರ ಹೆಸರು ಮೋಕ್ಷವಿದೆ. ಈ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಕರ್ಮದ ಬಂಧನವಿದೆ ಮತ್ತು ಆ ಬಂಧನದಿಂದ ಆತ್ಮನು ದುಃಖ
ಯಾಗುತ್ತಲಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಈತನ ನಿರಂತರ ಉಪಾಯ ಕೂಡ ದುಃಖ ದೂರ ಮಾಡುವುದರದೇ ಇರುತ್ತದೆ,
ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಉಪಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡದ ಹೊರತು ದುಃಖವು ದೂರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ದುಃಖ-
ವನ್ನು ಸಹಿಸುವುದೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಈ ಜೀವನು ವ್ಯಾಕುಲನಾಗುತ್ತಲಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವನಿಗೆ ಸಮಸ್ತ ದುಃಖದ ಮೂಲಕಾರಣವು ಕರ್ಮಬಂಧನವಿದೆ. ಅದರ ಅಭಾವರೂಪವಾದ
ಮೋಕ್ಷವೇ ಪರಮಹಿತವಿದ್ದು ಅದರ ನಿಜವಾದ ಉಪಾಯ ಮಾಡುವುದೇ ಕರ್ತವ್ಯವಿದೆ; ಆದುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ
ಇದರದೇ ಉಪದೇಶ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ವೈದ್ಯನು ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತ ಪಾನುಷ್ಕನಿಗೆ ನಿನಗೆ ಹೀಗೆ ಈ
ರೋಗವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಮೊದಲು ರೋಗದ ನಿದಾನ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ಆ ರೋಗದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಅವನಿಗೆ
ಯಾವ-ಯಾವ ಅವಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತಲಿದೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನನಗೆ ಇಂಥದೇ ರೋಗ-
ವಿದೆಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಆ ರೋಗವನ್ನು ದೂರಮಾಡುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾ-
ರದಿಂದ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಆ ಉಪಾಯದ ಪ್ರತೀತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ವೈದ್ಯ
ನದು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ರೋಗಿಯು ಅದರ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದರೆ ರೋಗದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ
ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ, ಇದು ರೋಗಿಯ ಕರ್ತವ್ಯವಿದೆ,

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಬಂಧನಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟ ಜೀವನಿಗೆ ನಿನಗೆ ಹೀಗೆ ಈ ಕರ್ಮದ ಬಂಧನವಾಗಿದೆಯೆಂದು
ಮೊದಲು ಕರ್ಮಬಂಧನದ ನಿದಾನ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಆ ಕರ್ಮಬಂಧನದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಇವನಿಗೆ
ಯಾವ-ಯಾವ ಅವಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತಲಿದೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಜೀವನಿಗೆ ನನಗೆ ಹೀಗೆಯೇ
ಕರ್ಮಬಂಧನವಿದೆಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಆ ಕರ್ಮಬಂಧನವು ದೂರವಾಗುವ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು
ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇವನಿಗೆ ಆ ಉಪಾಯಗಳ ಪ್ರತೀತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು
ಮಾತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಉಪದೇಶವಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಜೀವನು ಅದರ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕರ್ಮಬಂಧನದಿಂದ
ಮುಕ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ, ಇದು ಜೀವದ ಕರ್ತವ್ಯವಿದೆ.

ಕರ್ಮಬಂಧನದ ನಿವಾರಣೆ

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಬಂಧನದ ನಿವಾರಣೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಕರ್ಮಬಂಧನವಿರುವುದರಿಂದ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ಔಪಾಧಿಕ ಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಭ್ರಮಣತೆಯು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ, ಏಕರೂಪವಿರುವುದಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಕರ್ಮಬಂಧನ ಸಹಿತವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯ ಹೆಸರು ಸಂಸಾರ-ಅವಸ್ಥೆಯಿದೆ, ಈ ಸಂಸಾರ-ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅನಂತಾನಂತ ಜೀವದ್ರವ್ಯಗಳಿದ್ದು ಅವು ಅನಾದಿಯಿಂದಲೇ ಕರ್ಮಬಂಧನ ಸಹಿತವಿವೆ. ಮೊದಲು ಜೀವವು ಬೇರೆಯಿತ್ತು ಮತ್ತು ಕರ್ಮವು ಬೇರೆಯಿತ್ತು, ಅನಂತರ ಇವುಗಳ ಸಂಯೋಗವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಮೇರುಗಿರಿ ಮೊದಲಾದ ಅಕ್ಕಿತ್ತಿಮ ಸ್ತಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಪುಟ್ಟಲ ಪರಮಾಣುಗಳು ಅನಾದಿಯಿಂದ ಏಕಬಂಧನರೂಪದಿಂದಿವೆ, ಪುನಃ ಅವುಗಳೊಳಗಿಂದ ಅದೆಷ್ಟೋ ಪರಮಾಣುಗಳು ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತವೆ, ಅದೆಷ್ಟೋ ನವೀನ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತವೆ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬೆರೆಯುವುದು-ಬೇರೆಯಾಗುವುದು ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಜೀವದ್ರವ್ಯವು ಮತ್ತು ಅನಂತ ಕರ್ಮರೂಪ ಪುಟ್ಟಲ ಪರಮಾಣುಗಳ ಏಕಬಂಧನರೂಪವು ಅನಾದಿಯಿಂದಿವೆ, ಪುನಃ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟೋ ಕರ್ಮಪರಮಾಣುಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ. ಅದೆಷ್ಟೋ ನವೀನ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬೆರೆಯುವುದು-ಭಿನ್ನವಾಗುವುದು ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಕರ್ಮಗಳ ಅನಾದಿತನದ ಸಿದ್ಧಿ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಪುಟ್ಟಲ ಪರಮಾಣುಗಳಂತೂ ರಾಗಾದಿಗಳ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಕರ್ಮರೂಪವಾಗುತ್ತವೆಂದರೆ ಅನಾದಿ ಕರ್ಮರೂಪವು ಹೇಗಿವೆ?

ಉತ್ತರ : ನಿಮಿತ್ತವಂತೂ ನವೀನ ಕಾರ್ಯವಾಗುವುದರಲ್ಲೇ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ, ಅನಾದಿ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಿತ್ತದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಪುಟ್ಟಲ ಪರಮಾಣುಗಳ ಕಟ್ಟುವಿಕೆಯಂತೂ ಸ್ನಿಗ್ಧ-ರೂಕ್ಷ ಗುಣಗಳ ಅಂಶಗಳಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮೇರುಗಿರಿ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾದಿ ಪುಟ್ಟಲ ಪರಮಾಣುಗಳ ಕಟ್ಟುವಿಕೆಯಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಮಿತ್ತದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನಿದೆ? ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನವೀನ ಪರಮಾಣುಗಳ ಕರ್ಮರೂಪವಾಗುವುದಂತೂ ರಾಗಾದಿಗಳಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅನಾದಿ ಪುಟ್ಟಲ ಪರಮಾಣುಗಳ ಅವಸ್ಥೆಯೇ ಕರ್ಮರೂಪವಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಮಿತ್ತದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನಿದೆ? ಇನ್ನು ಅನಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಿಮಿತ್ತವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದರೆ ಅನಾದಿತನವು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಕರ್ಮದ ಬಂಧನವನ್ನು ಅನಾದಿಯೆಂದು ಮನ್ನಿಸುವುದು. ಶ್ರೀ ಪ್ರವಚನಸಾರ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತತ್ತ್ವಪ್ರದೀಪಿಕೆಯೆಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯಜ್ಞೇಯಾಧಿಕಾರದೊಳಗೆ ರಾಗಾದಿಗಳ ಕಾರಣವಂತೂ ದ್ರವ್ಯಕರ್ಮವಿದೆ ಮತ್ತು ದ್ರವ್ಯಕರ್ಮದ ಕಾರಣವು ರಾಗಾದಿಗಳಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ, ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂತೂ ಇತರೇತರಾಶ್ರಯ ದೋಷ ತಗಲುತ್ತದೆ-ಅದು ಇದರ ಆಶ್ರಿತ, ಇದು ಅದರ ಆಶ್ರಿತ, ಎಲ್ಲಿ ತಡೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತರ್ಕ ಮಾಡದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ—

ನೈವಂ ಅನಾದಿಪ್ರಸಿದ್ಧದ್ರವ್ಯಕರ್ಮಸಂಬಂಧಸ್ಯ ತತ್ರ ಹೇತುತ್ವೇನೋಪಾದಾನಾತ್*

ಅರ್ಥ :- ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇತರೇತರಾಶ್ರಯ ದೋಷವಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಅನಾದಿಯಿಂದ ದ್ರವ್ಯಕರ್ಮದ ಸಂಬಂಧವು ಸ್ವಯಂಸಿದ್ಧವಿದೆ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಾರಣರೂಪದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

*ನಹಿ ಅನಾದಿಪ್ರಸಿದ್ಧದ್ರವ್ಯಕರ್ಮಭಿಸಂಬಂಧಸ್ಯಾತ್ಯನಃ ಪ್ರಾಕ್ತನದ್ರವ್ಯಕರ್ಮಣಸ್ತತ್ರ ಹೇತುತ್ವೇನೋಪಾದಾನಾತ್ | — ಪ್ರವಚನಸಾರ ೧೨೧ ನೇ ಗಾಥೆಯ ೬ನೇ

ಕರ್ಮದ ನಿಮಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಮೊದಲು ಜೀವಕ್ಕೆ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಹೊರಟರೆ ರಾಗಾದಿಗಳು ಜೀವದ ಒಂದು ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಹೋಗುವವು; ಏಕೆಂದರೆ ಪರನಿಮಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರ ಹೆಸರು ಸ್ವಭಾವವಿದೆಯೆಂದು ಆಗಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ ಮತ್ತು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡ ಹೀಗೆಯೇ ಸಂಭವವಿದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಕರ್ಮದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅನಾದಿಯೆಂದೇ ಮನ್ನಿಸಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ದ್ರವ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧವು ಅನಾದಿಯೆಂದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಂಭವವಿದೆ ?

ಉತ್ತರ : ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಮೂಲದಿಂದಲೇ ಹಾಲು-ನೀರಿನ, ಕನಕ-ಕಾಳಿಕೆಯ, ಕಾಳು-ತೌಡಿನ ಮತ್ತು ಎಳ್ಳು-ಎಣ್ಣೆಯ ಸಂಬಂಧವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ಇವುಗಳ ನವೀನ ಸಂಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅನಾದಿಯಿಂದ ಜೀವ-ಕರ್ಮಗಳ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಅವುಗಳ ನವೀನ ಸಂಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಸಂಭವವಿದೆಯೆಂದು ನೀವು ಕೇಳಿದಿರಿ, ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಅನಾದಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಭಿನ್ನ ದ್ರವ್ಯಗಳಿವೆ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಸಂಯುಕ್ತದ್ರವ್ಯಗಳಿವೆ; ಹೀಗೆ ಸಂಭವಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿರೋಧವೆಂತೂ ಭಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮೊದಲು ಭಿನ್ನವಿದ್ದು ನಂತರ ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧ ಅಥವಾ ಸಂಯೋಗವೆಂದು ಹೇಳುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅನಾದಿಯಿಂದ ಸಂಯುಕ್ತವಾದ ಜೀವ-ಕರ್ಮಗಳ ಸಂಬಂಧ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ : ಅನಾದಿಯಿಂದಂತೂ ಸಂಯುಕ್ತವಿದ್ದವು; ಆದರೆ ನಂತರ ಭಿನ್ನವಾದವು. ಭಿನ್ನವಿದ್ದು ವೆಂದೇ ಭಿನ್ನವಾದುವೆಂದು ಆಗ ತಿಳಿಯುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಕೂಡ ಭಿನ್ನವೇ ಇದ್ದು ವೆಂದು ಅನುಮಾನದಿಂದ ಹಾಗೂ ಕೇವಲಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಭಿನ್ನವಿದ್ದು ವೆಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಬಂಧನವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಭಿನ್ನತೆಯು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಆ ಭಿನ್ನತೆಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧ ಅಥವಾ ಸಂಯೋಗ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೂಡಿರಲಿ ಅಥವಾ ಕೂಡಿಕೊಂಡವುಗಳೇ ಇರಲಿ ಭಿನ್ನ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಸಂಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ಹೇಳುವ ಸಂಭವವಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಜೀವ-ಕರ್ಮಗಳ ಸಂಬಂಧವು ಅನಾದಿಯಿಂದಿದೆ.

ಜೀವ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳ ಭಿನ್ನತೆ

ಜೀವದ್ರವ್ಯವೆಂತೂ ನೋಡುವ-ತಿಳಿಯುವರೂಪ ಚೇತನಾಗುಣದ ಧಾರಕವಿದ್ದು ಇಂದ್ರಿಯಗಮ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮೂಲಕ ಅಮೂರ್ತಿಕವಿದೆ, ಸಂಕೋಚ-ವಿಸ್ತಾರ ಶಕ್ತಿಸಂಯುಕ್ತ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರದೇಶಿಯೂದ ಒಂದು ದ್ರವ್ಯವಿದೆ, ಮತ್ತು ಕರ್ಮವು ಚೇತನಗುಣವಿಲ್ಲದ ಜಡವಿದ್ದು ಮೂರ್ತಿಕವಿದೆ, ಅನಂತ ಪುದ್ಗಲಪರಮಾಣುಗಳ ಪಿಂಡವಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ದ್ರವ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಜೀವ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳಿದ್ದು ಇವುಗಳ ಅನಾದಿ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಜೀವದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರದೇಶವು ಕರ್ಮರೂಪವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದ ಯಾವುದೇ ಪರಮಾಣುವು ಜೀವರೂಪವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅವೆರಡೂ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನವೇ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆ ಚಿನ್ನ-ಬೆಳ್ಳಿಯ ಒಂದು ಸ್ಪಂಧವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಪೀತಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಚಿನ್ನವು ಬೇರೆ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶ್ವೇತಾದಿಗುಣಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆಮಾಡಿ ಬೆಳ್ಳಿಯು ಬೇರೆ ಇರುತ್ತದೆ ಹಾಗೆ ಭಿನ್ನವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅಮೂರ್ತಿಕ ಆತ್ಮನಿಂದ ಮೂರ್ತಿಕ ಕರ್ಮಗಳ ಬಂಧನವು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮೂರ್ತಿಕ-ಮೂರ್ತಿಕದ ಬಂಧನವು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಆದರೆ ಅಮೂರ್ತಿಕ-ಮೂರ್ತಿಕದ ಬಂಧನವು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ?

ಉತ್ತರ : ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯಕ್ತ-ಇಂದ್ರಿಯಗಮ್ಯಗಳಲ್ಲದಂಥ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪುದ್ಗಲಗಳು ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತ-ಇಂದ್ರಿಯಗಮ್ಯಗಳಿರುವಂಥ ಸ್ಥೂಲ ಪುದ್ಗಲಗಳ ಬಂಧನವಾಗುವುದನ್ನು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಇಂದ್ರಿಯಗಮ್ಯವಾಗಲೂ ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದಂಥ ಅಮೂರ್ತಿಕ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಮ್ಯವಾಗಲೂ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮೂರ್ತಿಕ ಕರ್ಮಗಳದ್ದೂ ಬಂಧನವಾಗುವುದನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಈ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡುವುದಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಬಂಧನವಿರುವವರೆಗೆ ಜತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ-ಅಗಲುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಕಾರಣ-ಕಾರ್ಯತನವು ಜೀವಂತವಿರುತ್ತದೆ; ಇಲ್ಲಿ ಬಂಧನವು ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಮೂರ್ತಿಕ ಅಮೂರ್ತಿಕದ ಬಂಧನವಾಗುವಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಕರ್ಮಸಂಬಂಧವು ಅನಾದಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಅನಂತ ಜೀವಗಳದ್ದೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಘಾತಿ-ಅಘಾತಿ ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯ

ಆ ಕರ್ಮಗಳು ಜ್ಞಾನಾವರಣ ಮೊದಲಾದ ಭೇದಗಳಿಂದ ಎಂಟು ಪ್ರಕಾರದ್ದಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಘಾತಿ-ಕರ್ಮಗಳ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಜೀವಸ್ವಭಾವದ ಘಾತವಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನಾವರಣ-ದರ್ಶನಾವರಣಗಳಿಂದಂತೂ ಜೀವದ ಸ್ವಭಾವಗಳಾದ ಆ ಜ್ಞಾನ-ದರ್ಶನಗಳ ವ್ಯಕ್ತತೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆ ಕರ್ಮಗಳ ಕ್ಷಯೋಪಶಮಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಕಿಂಚಿತ್ತು ಜ್ಞಾನ-ದರ್ಶನಗಳ ವ್ಯಕ್ತತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮೋಹನೀಯದಿಂದ ಜೀವ ಸ್ವಭಾವಗಳಲ್ಲದಂಥ ಮಿಥ್ಯಾಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಕ್ರೋಧ, ಮಾನ, ಮಾಯೆ, ಲೋಭ ಮೊದಲಾದ ಕಷಾಯಗಳ ವ್ಯಕ್ತತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಂತರಾಯದಿಂದ ಜೀವಸ್ವಭಾವವಾದ ದೀಕ್ಷೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯರೂಪ ವೀರ್ಯದ ವ್ಯಕ್ತತೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಕ್ಷಯೋಪಶಮಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಕಿಂಚಿತ್ತು ಶಕ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಘಾತಿ ಕರ್ಮಗಳ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಜೀವಸ್ವಭಾವದ ಘಾತವು ಅನಾದಿಯಿಂದಲೇ ಆಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಸ್ವಭಾವರೂಪವಾದ ಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿದ್ದನು, ಅನಂತರ ಕರ್ಮದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಸ್ವಭಾವದ ಘಾತವಾಗುವುದರಿಂದ ಆಶುದ್ಧನಾದನು-ಎಂಬುದಾಗಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಘಾತವೆಂಬ ಹೆಸರಂತೂ ಅಭಾವದ್ದಿದೆ; ಆದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಸದ್ಭಾವವಿರುವುದರ ಅಭಾವ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಾವದ್ದಂತೂ ಸದ್ಭಾವವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದರ ಘಾತ ಮಾಡಿತು ?

ಉತ್ತರ : ಕರ್ಮದ ನಿಮಿತ್ತವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಾದ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವಂಥ ಶಕ್ತಿಯು ಜೀವದಲ್ಲಿ ಅನಾದಿಯಿಂದಲೇ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಅನಾದಿಯಿಂದಲೇ ಕರ್ಮದ ಸಂಬಂಧವು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಶಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಶಕ್ತಿಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸ್ವಭಾವವಿದೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಗೊಡದಿರುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಘಾತಮಾಡಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಅಘಾತಿ ಕರ್ಮಗಳ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಈ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಬಾಹ್ಯಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಸಂಬಂಧವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವೇದನೀಯದಿಂದಂತೂ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಶರೀರದ ಹೊರಗೆ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರ ಸುಖ-ದಾಖಗಳಿಗೆ

ಕಾರಣವಾದ ಪರದ್ರವ್ಯಗಳ ಸಂಯೋಗ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ; ಆಯುವಿನಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯವರೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತ ಶರೀರದ ಸಂಬಂಧವು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ; ನಾಮದಿಂದ ಗತಿ, ಜಾತಿ, ಶರೀರ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಗೋತ್ರದಿಂದ ಉಚ್ಚ-ನೀಚ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಘಾತಿಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಬಾಹ್ಯಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಏಕತ್ರಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಮೋಹದ ಉದಯದ ಸಹಯೋಗವಾದ ಮೇಲೆ ಜೀವವು ಸುಖ-ದುಃಖಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಶರೀರ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಜೀವದ ಅಮೂರ್ತತ್ವ ಮೊದಲಾದ ಸ್ವಭಾವಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಭೂತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಶರೀರವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ ಆತ್ಮನೂ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಕರ್ಮದ ಉದಯವಿರುವವರೆಗೆ ಬಾಹ್ಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ, ಬೇರೆ ಬಗೆಯಾಗದಂತೆ ಈ ಅಘಾತಿಕರ್ಮಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ನಿರ್ಬಲ ಜಡಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಜೀವಸ್ವಭಾವದ ಘಾತ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯಸಾಮಗ್ರಿಯ ಅಾಭ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಕರ್ಮಗಳಂತೂ ಜಡವಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬಲಿಷ್ಠವಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಜೀವ ಸ್ವಭಾವದ ಘಾತವಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ದೊರಕುವುದು ಹೇಗೆ ಸಂಭವವಿದೆ ?

ಉತ್ತರ : ಕರ್ಮಗಳು ಸ್ವಯಂ ಕರ್ತೃವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಜೀವ ಸ್ವಭಾವದ ಘಾತ ಮಾಡಿದರೆ, ಬಾಹ್ಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯತನವೂ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಬಲಿಷ್ಠತನವೂ ಬೇಕು; ಹಾಗಂತೂ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ನಿಮಿತ್ತ-ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಆ ಕರ್ಮಗಳ ಉದಯಕಾಲವಿದ್ದಾಗ ಆತ್ಮನು ತಾನಾಗಿಯೇ ಸ್ವಭಾವರೂಪದಿಂದ ಪರಿಣಮಿಸದೆ ವಿಭಾವರೂಪದಿಂದ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಆ ಅನ್ಯ ದ್ರವ್ಯಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಬಂಧರೂಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತವೆ.

ಹೇಗೆಂದರೆ ಓರ್ವ ಪುರುಷನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮೋಹನ ಧೂಳು ಬೀಳುವುದರಿಂದ ಆ ಪುರುಷನು ಹುಚ್ಚನಾಗುವನು; ಆ ಮೋಹನ ಧೂಳಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಲಿಷ್ಠತನವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಮರುಳತನವು ಮೋಹನ ಧೂಳದಿಂದಲೇ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೋಹನ ಧೂಳದಂತೂ ನಿಮಿತ್ತವಿದೆ ಮತ್ತು ಪುರುಷನು ತಾನೇ ಹುಚ್ಚನಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಾನೆ, ನಿಮಿತ್ತ-ನೈಮಿತ್ತಿಕಗಳು ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಂಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ದ್ವೇಷ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿ ಅಗಲಿಸಿಲ್ಲ, ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಾರುಣ್ಯ-ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತಂದು ಕೂಡಿಸಿಲ್ಲ, ಸೂರ್ಯೋದಯದ ನಿಮಿತ್ತ ಪಡೆದು ಅವು ತಾವಾಗಿಯೇ ಬೆರೆಯುತ್ತವೆ. ನಿಮಿತ್ತ-ನೈಮಿತ್ತಿಕತನವು ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಕರ್ಮದ್ದೂ ನಿಮಿತ್ತ-ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಭಾವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕರ್ಮದ ಉದಯದಿಂದ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಅವಸ್ಥೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಸವೀನ ಬಂಧ ವಿಚಾರ

ಈಗ ಸವೀನ ಕರ್ಮಬಂಧವು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶವು ಎಷ್ಟು ಮೋಡದ ಆವರಣದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟರದು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಭಾವವಿದೆ, ಮತ್ತು ಆ ಮೋಡದ ಆವರಣದ ಕುಗ್ಗುವಿಕೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಕಾಶವು ಪ್ರಕಟವಿದೆ ಅದು ಆ ಸೂರ್ಯನ ಸ್ವಭಾವದ ಅಂಶ-

ವಿದೆ- ಮೋಡದ ಅಪರಣ ಜನ್ಯವಲ್ಲ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವದ-ಜ್ಞಾನ-ದರ್ಶನ-ವೀರ್ಯ ಸ್ವಭಾವವು ಜ್ಞಾನಾ-ವರಣ, ದರ್ಶನಾವರಣ, ಅಂತರಾಯದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಎಷ್ಟು ವ್ಯಕ್ತವಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟರಂತೂ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಭಾವ-ವಿದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಕರ್ಮಗಳ ಕ್ಷಯೋಪಶಮದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜ್ಞಾನ-ದರ್ಶನ-ವೀರ್ಯಗಳು ಪ್ರಕಟವಿವೆ ಅದು ಆ ಜೀವ ಸ್ವಭಾವದ ಅಂತವೇ ಇದೆ, ಕರ್ಮಜನ್ಯ ಔಪಾದಿಕ ಭಾವಗಳಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥ ಸ್ವಭಾವಾಂತದ ಅಭಾವವು ಅನಾದಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಂದೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಲೇ ಈ ನೋಡುವಂಥ-ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಪಸ್ತುವೇ ಆತ್ಮವಿದೆಯೆಂದು ಜೀವದ ಜೀವತ್ವತನದ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ನವೀನ ಕರ್ಮದ ಬಂಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ನಿಜಸ್ವಭಾವವೇ ಬಂಧದ ಕಾರಣವಾದರೆ ಬಂಧದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೇಗಾಗುವುದು? ಮತ್ತು ಆ ಕರ್ಮಗಳ ಉದಯದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜ್ಞಾನ-ದರ್ಶನ-ವೀರ್ಯಗಳ ಅಭಾವರೂಪವಿವೆ ಅವುಗಳಿಂದಲೂ ಬಂಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನದೇ ಅಭಾವವಾದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದವುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಹೇಗಾಗುವುದು? ಆದುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಾವರಣ, ದರ್ಶನಾವರಣ, ಅಂತರಾಯದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಭಾವಗಳು ನವೀನ ಕರ್ಮಬಂಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲ.

ಅದರಂತೆ ಮೋಹನೀಯ ಕರ್ಮದಿಂದ ಜೀವನಿಗೆ ಆಯಂಥಾರ್ಥ-ಶ್ರದ್ಧಾರೂಪದ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಭಾವವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕ್ರೋಧ, ಮಾನ, ಮಾಯೆ, ಲೋಭ ಮೊದಲಾದ ಕಷಾಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಜೀವದ ಅಸ್ತಿತ್ವಮಯವಿದ್ದರೂ, ಜೀವದಿಂದ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಜೀವವೇ ಅವುಗಳ ಕರ್ತೃವಾಗಿದ್ದರೂ, ಜೀವದ ಪರಿಣಮನರೂಪವಾಗಿಯೇ ಆ ಕಾರ್ಯಗಳಿದ್ದರೂ ಅವು ಮೋಹನೀಯಕರ್ಮದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತವೆ, ಕರ್ಮದ ನಿಮಿತ್ತವು ದೂರವಾದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ಅಭಾವವೇ ಆಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ಜೀವದ ನಿಜಸ್ವಭಾವಗಳಲ್ಲ, ಔಪಾದಿಕ ಭಾವಗಳಿವೆ. ಆ ಭಾವಗಳಿಂದ ನವೀನ ಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ; ಆದುದರಿಂದ ಮೋಹದ ಉದಯದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಭಾವಗಳು ಬಂಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿವೆ.

ಮತ್ತು ಅಘಾತಿ ಕರ್ಮಗಳ ಉದಯದಿಂದ ಬಹು ಸಾಪುಗ್ರಿಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಶರೀರಾದಿಗಳಂತೂ ಜೀವಪ್ರದೇಶಗಳೊಡನೆ ಏಕಕ್ಷೇತ್ರಾವಗಾಹಿಯಾಗಿ ಏಕಬಂಧನರೂಪವಿರುತ್ತವೆ, ಇನ್ನು ಧನ, ಕುಟುಂಬ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಆತ್ಮನಿಂದ ಭಿನ್ನರೂಪವಾಗುವುದರಿಂದ ಅವೆಲ್ಲವು ಬಂಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪರದ್ರವ್ಯಗಳು ಬಂಧದ ಕಾರಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನಿಗೆ ಮುಮುಕ್ಷುರೂಪದ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ ನೊಡಲಾದ ಭಾವಗಳಿರುವುದೇ ಬಂಧದ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಯೋಗ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಾಗುವಂಥ ಪ್ರಕೃತಿಬಂಧ, ಪ್ರದೇಶಬಂಧ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಉದಯದಿಂದ ಶರೀರ, ವಚನ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು; ಅವುಗಳ ಚೇಷ್ಟೆಯ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಆತ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಚಂಚಲತೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಪುಂಜಲವರ್ಗಣಗಳಿಂದ ಏಕಬಂಧನವಾಗುವ ಶಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದರ ಹೆಸರು ಯೋಗವಿದೆ. ಅದರ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಪ್ರತಿಸಮಯಕ್ಕೆ ಕರ್ಮರೂಪವಾಗಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅನಂತ ಪರಮಾಣುಗಳ ಗ್ರಹಣವಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಯೋಗವಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಪ ಪರಮಾಣುಗಳ ಗ್ರಹಣವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಯೋಗವಿದ್ದರೆ ಅಧಿಕ ಪರಮಾಣುಗಳ ಗ್ರಹಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿದ ಆ ಪುಂಜಲ ಪರಮಾಣುಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾವರಣ ಮೊದಲಾದ ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಉತ್ತರ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣವು ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆ ವರ್ಗೀಕರಣಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಪರಮಾಣುಗಳು ಆ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ರೂಪದಿಂದ ತಾವೇ ಪರಿಣಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಶುಭಯೋಗ, ಅಶುಭಯೋಗವೆಂದು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಅಂಗಗಳೊಳಗೆ ಮನ-ವಚನ- ಕಾಯದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾದರೆ ಶುಭಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಧರ್ಮದ ಅಂಗಗಳೊಳಗೆ ಅವುಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾದರೆ ಅಶುಭಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶುಭಯೋಗವಿರಲಿ ಅಥವಾ ಅಶುಭಯೋಗವಿರಲಿ

ಸಮ್ಯಕ್ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಡಿಕೊಂಡಲ್ಲದೆ ಘಾತಿಕರ್ಮಗಳದ್ದಂತೂ ಸರ್ವಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಬಂಧವು ನಿರಂತರ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಸಮಯವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಮೋಹನೀಯದ ಹಾಸ್ಯ-ಶೋಕದ ಯುಗಲದಲ್ಲಿ, ರತಿ-ಅರತಿಯ ಯುಗಲದಲ್ಲಿ, ಮೂರೂ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೇ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತು ಅಘಾತಿಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶುಭಯೋಗವಿದ್ದರೆ ಸಾತಾವೇದನೀಯ ಮೊದಲಾದ ಪುಣ್ಯಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಶುಭಯೋಗವಿದ್ದರೆ ಅಸಾತಾವೇದನೀಯ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ, ಮಿಶ್ರಯೋಗವಿದ್ದರೆ ಅದೆಷ್ಟೋ ಪುಣ್ಯಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಹಾಗೂ ಅದೆಷ್ಟೋ ಪಾಪ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯೋಗದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಕರ್ಮಗಳ ಆಗಮನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯೋಗವು ಅದು ಆಸ್ರವವಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ವಲಯಾಂತರ ಗ್ರಹಣವಾದ ಕರ್ಮಪರಮಾಣುಗಳ ಹೆಸರು ಪ್ರದೇಶವಿದೆ, ಅವುಗಳ ಬಂಧವಾಗುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲೋತ್ತರ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ವಿಭಾಗವಾಗುವುದರಿಂದ ಯೋಗಗಳಿಂದ ಪ್ರದೇಶಬಂಧ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಕಷಾಯದಿಂದ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅನುಭಾಗಬಂಧ

ಮೋಹದ ಉದಯದಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ, ಕ್ರೋಧ ಮೊದಲಾದ ಭಾವಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ಸಾನಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನಿಲ್ಲುವುಗಳ ಹೆಸರು ಕಷಾಯವಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಆ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯು ಕಟ್ಟಿಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅದರೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಬಾಧಾಕಾಲವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನಂತರ ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪೂರ್ಣವಾಗುವವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಉದಯವು ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ದೇವ-ಮನುಷ್ಯ-ತೀರ್ಥಂಚಾರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಘಾತಿ-ಅಘಾತಿ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಅಲ್ಪಕಷಾಯವಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಪಸ್ಥಿತಿಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಧಿಕ ಕಷಾಯವಿದ್ದರೆ ಅಧಿಕ ಸ್ಥಿತಿಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂರು ಆಯುಗಳ ಅಲ್ಪಕಷಾಯದಿಂದ ಅಧಿಕ ಮತ್ತು ಅಧಿಕ ಕಷಾಯದಿಂದ ಅಲ್ಪಸ್ಥಿತಿಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಮತ್ತು ಆ ಕಷಾಯದಿಂದಲೇ ಆ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭಾಗ ಶಕ್ತಿಯ ವಿಶೇಷತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನುಭಾಗ ಬಂಧವಾದ ಹಾಗೆಯೇ ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಅಧಿಕ ಅಥವಾ ಅಲ್ಪ ಫಲವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಘಾತಿಕರ್ಮಗಳ ಸರ್ವಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅಘಾತಿ ಕರ್ಮಗಳ ಪಾಪಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಂತೂ ಅಲ್ಪಕಷಾಯವಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಪ ಅನುಭಾಗವು ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ, ಅಧಿಕ ಕಷಾಯವಿದ್ದರೆ ಅಧಿಕ ಅನುಭಾಗವು ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಕಷಾಯವಿದ್ದರೆ ಅಧಿಕ ಅನುಭಾಗವು ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ, ಅಧಿಕ ಕಷಾಯವಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಪ ಅನುಭಾಗವು ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಷಾಯಗಳಿಂದ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ-ಅನುಭಾಗದ ವಿಶೇಷತೆಯಾಯಿತು; ಆದುದರಿಂದ ಕಷಾಯಗಳಿಂದ ಸ್ಥಿತಿಬಂಧ ಹಾಗೂ ಅನುಭಾಗಬಂಧವಾಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಅಧಿಕಮದ್ಯವಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದವರೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉನ್ಮತ್ತತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಆ ಮದ್ಯವು ಕೀಳುತನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪಮದ್ಯವಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಅಧಿಕ ಉನ್ಮತ್ತತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಆ ಮದ್ಯವು ಉಚ್ಚತನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅಧಿಕ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಪರಮಾಣುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದವರೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಫಲ

ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಆ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳು ಕೇಳತನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಪರಮಾಣುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲದವರೆಗೆ ಫಲಕೊಡುವಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಆ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳು ಉಚ್ಚತನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಯೋಗಗಳಿಂದಾದ ಪ್ರಕೃತಿಬಂಧ-ಪ್ರದೇಶಬಂಧಗಳು ಬಲಶಾಲಿಯಿಲ್ಲ, ಕಷಾಯಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಬಂಧ-ಅನುಭಾಗಬಂಧಗಳೂ ಬಲಶಾಲಿಯಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಮುಖ್ಯರೂಪದಿಂದ ಕಷಾಯವನ್ನೇ ಬಂಧದ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಬಂಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದವರು ಕಷಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.

ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯ ಜಡ-ಪುದ್ಗಲ ಪರಮಾಣುಗಳ ಯಥಾಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿರೂಪ ಪರಿಣಮನ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಪುದ್ಗಲ ಪರಮಾಣುಗಳು ಜಡವಾಗಿದ್ದು ಅವಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಕೂಡ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲವೆಂದಮೇಲೆ ಅವು ಯಥಾಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿರೂಪವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಪರಿಣಮನ ಮಾಡುತ್ತವೆ ?

ಉತ್ತರ : ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಹಸಿವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಮುಖದಿಂದ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿದ ಭೋಜನ ರೂಪದ ಪುದ್ಗಲ ಪಿಂಡವು ಅದುವಣಿಸ, ವೀರ್ಯ, ರಕ್ತ ಮೊದಲಾದ ಧಾತುಗಳ ರೂಪದಿಂದ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಆ ಭೋಜನದ ಪರಮಾಣುಗಳಲ್ಲಿ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಧಾತುರೂಪದಿಂದ ಅಲ್ಪ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ಧಾತುರೂಪದಿಂದ ಅಧಿಕ ಪರಮಾಣುಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪರಮಾಣುಗಳ ಸಂಬಂಧವು ಅಧಿಕಕಾಲವಿರುತ್ತದೆ ಕೆಲವುಗಳದ್ದು ಅಲ್ಪಕಾಲವಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಆ ಪರಮಾಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಂತೂ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಮೂಡುವ ಅಧಿಕ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಕೆಲವು ಅಲ್ಪಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿವೆ. ಹೀಗಾಗುವಲ್ಲಿ ಆ ಭೋಜನ ರೂಪದ ಪುದ್ಗಲಪಿಂಡಕ್ಕೆ ನಾನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಣಮನ ಮಾಡುವೆ, ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಣಮನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಜ್ಞಾನವಂತೂ ಇಲ್ಲ, ಹೀಗೆಯೇ ನಿಮಿತ್ತ-ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಭಾವವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪರಿಣಮನವು ಹಾಗೇ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಕಷಾಯವಾದ ಮೇಲೆ ಯೋಗದ್ವಾರದಿಂದ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮವರ್ಗಣಾರೂಪದ ಪುದ್ಗಲ ಪಿಂಡವು ಜ್ಞಾನಾವರಣ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕೃತಿರೂಪದಿಂದ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ, ಇನ್ನು ಆ ಕರ್ಮ ಪರಮಾಣುಗಳಲ್ಲಿ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಕೃತಿರೂಪದಿಂದ ಅಲ್ಪ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕೃತಿರೂಪದಿಂದ ಅಧಿಕ ಪರಮಾಣುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪರಮಾಣುಗಳ ಸಂಬಂಧವು ಅಧಿಕ ಕಾಲವಿರುತ್ತದೆ ಕೆಲವುಗಳದ್ದು ಅಲ್ಪಕಾಲವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ಪರಮಾಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಂತೂ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಮೂಡುವ ಅಧಿಕ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಕೆಲವು ಅಲ್ಪ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿವೆ. ಹೀಗಾಗುವಲ್ಲಿ ಆ ಕರ್ಮವರ್ಗಣಾರೂಪದ ಪುದ್ಗಲ ಪಿಂಡಕ್ಕೆ ನಾನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಣಮನ ಮಾಡುವೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಣಮನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಜ್ಞಾನವಂತೂ ಇಲ್ಲ; ಆದರೆ ಹೀಗೆಯೇ ನಿಮಿತ್ತ-ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಭಾವವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪರಿಣಮನವು ಹಾಗೇ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ನಿಮಿತ್ತ-ನೈಮಿತ್ತಿಕಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಮಂತ್ರದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ನೀರು ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ರೋಗಾದಿಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹರಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಪಾದಿಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವಭಾವದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಪುದ್ಗಲ ಪರಮಾಣುಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾವರಣಾದಿರೂಪದ ಶಕ್ತಿಯಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಜ್ಞಾನ ಬೇಕು, ಆದರೆ ಹಾಗೆ ನಿಮಿತ್ತವೊದಗಿದ ಮೇಲೆ ತಾನಾಗಿಯೇ

ಹಾಗೆ ಪರಿಣವನವಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ನವೀನಬಂಧವಾಗುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಸತ್ತಾರೂಪ ಕರ್ಮಗಳ ಅವಸ್ಥೆ

ಕರ್ಮರೂಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದ ಪರಮಾಣುಗಳ ಉದಯಕಾಲವು ಬರುವವರೆಗೆ ಜೀವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಏಕಕ್ಷೇತ್ರಾವಗಾಹರೂಪದ ಬಂಧನವಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಜೀವಭಾವದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಅವಸ್ಥೆಯ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬೇರೆ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಪರಮಾಣುಗಳು ಸಂಕ್ರಮಣರೂಪವಾಗಿ ಅನ್ಯಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಪರಮಾಣುಗಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ ಅನುಭಾಗಗಳು ಅಧಿಕವಿದ್ದವು ಅಪಕರ್ಷಣವಾಗಿ ಅಲ್ಪವಾಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ ಅನುಭಾಗಗಳು ಅಲ್ಪವಿದ್ದವು ಉತ್ಕರ್ಷಣವಾಗಿ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಪರಮಾಣುಗಳ ಅವಸ್ಥೆ ಕೂಡ ಜೀವ ಭಾವಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ಪಡೆದು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನಿಮಿತ್ತವು ದೊರಕದಿದ್ದರೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ತಾರೂಪ ಕರ್ಮಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಕರ್ಮಗಳ ಉದಯರೂಪ ಅವಸ್ಥೆ

ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಉದಯಕಾಲವು ಬಂದಾಗ ಆ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಅನುಭಾಗಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಕಾರ್ಯವಾಗುವುದು, ಕರ್ಮವು ಆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಉದಯಕಾಲ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗುವುದೇ ನಿಮಿತ್ತ-ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಫಲವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುದು ಅದರ ಅನಂತರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಕರ್ಮರೂಪ ಪುಟ್ಟಲಗಳಿಗೆ ಅನುಭಾಗ ಶಕ್ತಿಯ ಅಭಾವವಾಗುವುದರಿಂದ ಕರ್ಮತ್ವತನದ ಅಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಪುಟ್ಟಲಗಳು ಅನ್ಯಪರ್ಯಾಯರೂಪದಿಂದ ಪರಿಣಮಿಸುವುದರ ಹೆಸರು ಸವಿವಾಕ ನಿರ್ಜರೆಯಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉದಯವಾಗಿ ಕರ್ಮಗಳು ಉದಿರಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಕರ್ಮತ್ವತನದ ನಾಸ್ತಿಯಾದನಂತರ ಆ ಪರಮಾಣುಗಳು ಅದೇ ಸ್ವಂಧದಲ್ಲಿರಲಿ ಅಥವಾ ಭಿನ್ನವಾಗಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಜೀವಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಪರಮಾಣುಗಳು ಬಂಧಿಸುತ್ತವೆ; ಆ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ ಪರಮಾಣುಗಳು ಆಬಾಧಾಕಾಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯಿರುವಷ್ಟು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ಉದಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅಧಿಕ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಪರಮಾಣುಗಳೆಲ್ಲವು ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉದಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ಯೋಗ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅವೆಲ್ಲವು ಏಕತ್ರಿತವಾಗಿ ಉದಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವೆಲ್ಲ ಪರಮಾಣುಗಳ ಅನುಭಾಗಗಳು ಸೇರಿ ಎಷ್ಟು ಅನುಭಾಗಗಳಾಗುವವು ಅಷ್ಟು ಫಲವು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಪರಮಾಣುಗಳು ಬಂಧ ಸಮಯದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಉದಯ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಕರ್ಮರೂಪ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಧಾರಣವಾಡಿ ಜೀವದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧರೂಪವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕರ್ಮಗಳ ಬಂಧ-ಉದಯ-ಸತ್ತಾರೂಪವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಯಪ್ರಬದ್ಧವೂ ಪರಮಾಣುಗಳು ಬಂಧಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಒಂದು

